

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobce: **G. K.**, nar., st. příslušnost
t. č. pobytem
adresa pro doručování

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2021, č. j. OAM-298/ZA-ZA11-ZA21-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl, že opakovaná žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 4. 5. 2021 je nepřipustná dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o žádosti dle § 25 písm. i) zákona

o azylu zastavil, neboť žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost oproti své předchozí žádosti a v zemi původu žalobce nedošlo od doby posouzení předchozí žádosti k žádné zásadní změně obecné bezpečnostní či politické situace.

II. Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu. Namítá četná pochybení žalovaného a odkazuje na četnou judikaturu správních soudů, tyto námitky a odkazy však pro svou naprostou obecnost nepředstavují žalobní body, a není je proto nutné shrnovat. Konkrétněji žalobce namítá, že žalovaný nesprávně posoudil otázku, zda se v řízení o opakované žádosti objevily nové skutečnosti, které by založily povinnost žalovaného žádost věcně posoudit. Odůvodnění žalovaného je v tomto směru nedostatečné. Žalobce již v předcházejícím řízení uvedl, že má problémy s věřiteli. Žalovaný dle žalobce neposoudil změnu bezpečnostní situace v zemi původu a případný dopad nově uvedeného trestního stíhání žalobce. Posouzení bezpečnostní situace v zemi původu je v napadeném rozhodnutí neúplné, zjednodušující, bez jakéhokoliv odůvodnění či citace zdrojů, a tudíž nepřezkoumatelné. Žalobce proto navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalobce taktéž v žalobě požádal o přiznání odkladného účinku.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že vzal v úvahu skutečnosti, které žalobce tvrdil a shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o situaci v zemi původu. Žalobce ve své aktuální žádosti neuvedl žádné skutečnosti, které by bylo možné posuzovat jako nové, a kterými by se měl správní orgán znovu meritorně zabývat. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
6. Žaloba **není** důvodná.
7. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení zastaví, *jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná*. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu platí, že *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1*.
8. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které*
 - a) *nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a*

b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a.

9. Obecně platí, že „*odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany*“ (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 – 96, č. 2642/2012 Sb. NSS).
10. Aby bylo možné přijmout opakovanou žádost k věcnému posouzení, musí mít nové skutečnosti nebo zjištění určitou přidanou hodnotu a kvalitu oproti předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany; to respektuje též relevantní judikatura k opakovaným žádostem o mezinárodní ochranu – viz zejm. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 – 65, který svůj závěr formuloval do právní věty: „*Hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.*“ V tomto rozsudku soud dále uvedl, že „*zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele, např. udělení azylu matce nezletilé žadatelky, jejíž žádost již byla pravomocně zamítnuta*“. Zdůraznil současně, že věcné projednání opakované žádosti je výjimkou, „*kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté.*“ (srov. též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2020, č. j. 5 Azs 199/2019 – 27).
11. Z podkladů založených ve správním spise k první žádosti vyplývá, že žalobce podal na území České republiky první žádost o mezinárodní ochranu dne 14. 4. 2019. Důvodem žádosti byly obavy z věřitelů v zemi původu. O první žádosti rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 25. 9. 2019, které nabylo právní moci dne 16. 10. 2019. Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 30. 10. 2020, č. j. 53 Az 28/2019 – 27, který nabyl právní moci dne 21. 1. 2021.
12. Dne 4. 5. 2021 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Uvedl, že žádá ze stejných důvodů jako v předchozím řízení. Ve vlasti mu bylo vyhrožováno kvůli dluhu. Nic se nezměnilo, jiný důvod žádosti o mezinárodní ochranu nemá.
13. Je proto nesporné, že žalobce v opakované žádosti uvádí stejné důvody jako v první žádosti – obavu z věřitelů z důvodu nesplacených dluhů. Ve správním spise zároveň nemá předobraz žalobní tvrzení o tom, že žalobce nově čelí v zemi původu trestnímu stíhání.

Žalovaný proto nemohl pochybit tím, že se touto skutečností nezabýval. V opakované žádosti žalobce nic nového neuvedl.

14. Žalovaný byl zároveň povinen zabývat se tím, zda došlo v mezidobí k zásadní negativní změně politické, bezpečnostní, či institucionální situace, která by vyžadovala opětovné meritorní posouzení důvodů žádosti o mezinárodní ochranu. K tomu konstatoval, že k žádné takové změně v Gruzii nedošlo. Gruzie splňuje – s výjimkou separatistických regionů Abcházie a Jižní Osetie – základní demokratické principy v souladu s kritérii pro hodnocení bezpečné země původu.
15. Žalovaný vycházel z dokumentu Ministerstva vnitra „Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu“ z 11. 11. 2020, který poskytuje oporu pro shora uvedený závěr. Napadené rozhodnutí proto krajský soud neshledal v tomto směru nepřezkoumatelným ani nedostatečně odůvodněným.
16. Žalobce žádnou konkrétní změnu okolností ohledně bezpečnostní situace v Gruzii v řízení o opakované žádosti ani v řízení před soudem netvrdí. K podkladům napadeného rozhodnutí se žalobce mohl vyjádřit, což ovšem neučinil.
17. Krajský soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že žalobce neuvedl v opakované žádosti žádné nové důvody či skutečnosti ve smyslu citovaných ustanovení zákona o azylu a žalovaný se také dostatečně zabýval otázkou případné změny situace v zemi původu v mezidobí od rozhodnutí o první žádosti. Žalobní námitky proto neshledal důvodnými.

V. Závěr a náklady řízení

18. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. O návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby soud samostatně nerozhodoval, neboť po učinění nezbytných procesních úkonů rozhodl ve věci; rozhodnutí o odkladném účinku by proto nemělo žádný smysl.
20. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 31. srpna 2021

Mgr. Filip Skřivan, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
B. K.